

vedieť o jestvovaní prenájomného práva žalobníka, ďalej o bezprávnosti a nezákonnosti nariadenia a prevedenia zabrania miestností, uvádzajúc ešte, že spolužalovaná miestnosť aj teraz užíva a tým značnú hmotnú výhodu získala.

Zalované strany pred pustením sa do sporu vzniesly sporu prekážajúcu námietku na tom základe, že uplatňovanie žalobných nárokov patrí na mimosporné pokračovanie.

Prvostupňový súd — sporu prekážajúcej — námietke žalovaného čl. štát. áraru vyhovel, spor dotyčne neho zastavil, — kdežto — sporu prekážajúcu námietku spolužalovanej úč. spol. P. zamietol.

K odvolaniu žalobníka odvolací súd odvolaním napadnuté čiastky rozsudku súdu prvostupňového zmenil, zamietol aj námietku sporu prekážajúcu, vznesenú čl. štát. árarom a odsúdil žalované strany solidárne k zaplateniu prvo- a druhostupňových útrat, spôsobených vznesenými sporu prekážajúcimi námietkami.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal len žalovaný čl. štát. árár dovoláciu žiadosť a žiadal, aby bol rozsudok druhostupňového súdu zmenený, rozsudok prvostupňového súdu potvrdený — tedy sporu prekážajúcej námietke vyhovené, spor zastavený a žalobník k zaplateniu útrat odsúdený.

Z udajov žaloby vysvitá, že je žalobný nárok na odškodné založený na protizákonné zabranie miestností, ktoré — dl'a stanoviska žalobníka — previedly štátne správne orgány (vrchnosti), do oboru pôsobnosti, ktorých zabranie miestností dl'a zákonov a nariadení vôbec nespadálo a aj ináč nezákonne — pominutím predpisov, vzťahujúcich sa na zaberanie bytov, pominutím výsluchu žalobníka — postupovali.

Preskúmať otázku, či administratívne orgány, vsiahnuvšie svojim opatrením do súkromosprávnej sféry postihnutého jednotlivca, jednaly v medziach im prikázaného oboru pôsobnosti a zachovali postup, ktorý je podmienkou zákonného administratívneho pokračovania, — je úkolom, riešenie ktorého prislúcha v správnom pokračovaní nadriadeným administratívnym orgánom. Riadnym súdom o tomto rozhodovať nenáleží, pretože dl'a §-u 96. ústavnej listiny Československej republiky je súdnictvo vo všetkých stoliaciach oddelené od správy.

Neide tu o prípad, o ktorom je reč v §-u 234. O. p. p., pretože by bolo v rozpore s uvedeným predpisom ústavnej listiny, keby riadne súdy pod rúškom samostatného riešenia domnejšie prechádzajúcej verejnoprávnej otázky, — osobovali si právo, vystupovať jako opravné stolice administratívnych orgánov, z opatrení, ktorých sa odvodzuje nárok na náhradu škody. Preto má byť tento prípad zaradený pod ustanovenia §-u 180. č. 2. O. p. p.

Co sa týka spolužalovanej spoločnosti P., je tvrdená nezákonnosť administratívneho opatrenia síce len jedným, ale práve tým nejzákladnejším podkladom žalobného nároku. Ohľadne tohoto základu je pomer medzi obidvoma žalovanými obdobný nerozdeliteľnému spoločenstvu sporu, pretože nemožno pripustiť, aby o zákonitosti tých istých administratívnych opatrení za každým iným úrad a do konca snád s rôznym výsledkom rozhodoval. Preto bola — dl'a obdoby (analogie) §-u 80. O. p. p. — sporu prekážajúca okolnosť uvedená v §-e 180. č. 2. O. p. p. dotyčne oboch žalovaných do ohľadu vzatá (§ 540. O. p. p.), vzdor tomu, že dotyčne spolužalovanej úč. spoločnosti P. bola námietka, na základe §-u 180. č. O. p. p. vznesená, už právoplatne zamietnutá.

Výrok o útratách opiera sa o §§ 543., 508. a 425. O. p. p.

(5. októbra 1921. č. Rv. III. 127-21.).

Dr. Miloš Vančo.

Advokátska komora v Turčianskom Sv. Martine.

Číslo 4-IV-1922.

A. Sc h., kupec z Bratislavy, podáva proti drovi R. N . . . . . , pravotárovi z Bratislavy, ponosu preto, lebo žiada od neho 1200 korún honoráru za vykonané dôvorné povolenie a pýta si od advokátskej komory informáciu o výške slušného honoráru.

Uzavretie.

Advokátska komora v Turčianskom Sv. Martine toto podanie podateľovi vracia a uvedomuje ho, že vykonanie dovozného povolenia nie je prácou advokátskou, lež viacej povahy kupeckej, — a preto advokátska komora v Turčianskom Sv. Martine odopiera týmto intervenovať v tejto veci medzi drom R. Neumannom, pravotárom a medzi A. Sch. — Z tohoto stanoviska adv. komory nasleduje, že o výške prípustného honoráru, za takúto prácu prichodiaceho, sa advokátska komora nevysloví.

Dôvody :

Na vykonávanie dovozného povolenia netreba advokátskeho diplomu ani advokátskych známostí. — V konkrétnom prípade potreba dovozného povolenia nevyskytla sa v súvis s doktorom právnou vecou, a tak účinkovanie obvineného advokáta v konkrétnom prípade je takmer úplne inej povahy než advokátskej. — Natoľko, že by daktorý advokát zaoberal sa výlučne alebo aspoň prevažne zaopatrovaním dovozných (vývozných) povolení, prišlo by uvažovať, či jeho účinkovaine nepatrí vlastne pod kupecký a priemyselný zákon a vôbec nie pod advokátsky riad.

Všeobecne známou vecou je, že v dnešnom stave štátnej ne-konsolidovanosti jednotliví advokáti dali sa na takéto výnosné zárobky. — Advokátska komora na tieto faktá však hľadí, ako na neblahé a poválečné následky, ktoré sú len dočasného rázu. Čím prvej ich odstraňovať a úplne odstrániť treba. Nechtiac utvrďovať a napomáhať podobné abnormálnosti v advokátskve, advokátska komora odoprela žiadateľovi intervenciu v tejto konkrétnej veci.

V Turčianskom Sv. Martine, dňa 3. januára 1922.

Dr. J. Kotyza :

Zásadní rozhodnutí nejvyššího vojanského soudu v Praze.

Povinnost ku službě vojenské po rozumu §-u 190. v. tr. z. jest posuzovati dle poměrů přítomných — tempore criminis — a nikoliv budoucích — po odpykaném trestu.

Nejvyšší vojenský soud uznal den 17. prosince 1921 o zmatečné stížnosti obžalovaného J. S. proti rozsudku divisního soudu v P. ze dne 29. září 1921, jímž obžalovaný pěšák J. S. byl uznán vinným zločinem sběhnutí dle §-ů 183., 199. v. tr. z., zločinem mešetření služebních povinností dle §-ů 286. f), 288. 1. věta v. tr. z. a zločinem krádeže jednak dokonané, jednak nedokonané dle §-ů 457., 459, 461. c), 462. c), d), e), 464. b), 466. d), e) a 15. v. tr. z., zločinem podílnictví na krádeži dle §-u 477. v. tr. z. a zločinem podvodu dle §-ů 502., 505. v. tr. z. a odsouzen na základě §-ů 469. a 96. v. tr. z. a 3 : 4 zákona ze dne 31. ledna 1919 š. 75. Sb. z. a n. k těžkému a zostřenému žaláři šesti roků a ku ztrátě práva volebního do obcí, při započtení vyšetřovací vazby po rozumu §-u 127. v. tr. z. po provedeném přelíčení, vyslechnuv námitky gen. voj. prokurátora a obhájce odsouzeného, za právo :

Zmateční stížnost, pokud se dovolává proti odsouzení obžalovaného pro zločin deserce zmatku dle bodu 9. a) §-u 358. v. tr. z., se jako neodůvodněná zamítá.

Důvody :

Zmatečná stížnost potírá rozsudek I. stolice s hlediska bodu 9. a), §-u 358 v. tr. ř. pro odsouzení obžalovaného pro zločin zběhnutí a tvrdí, že jednalo se o osobu, která byla naprosto neschopným subjektem tohoto zločinu, poněvadž obžalovaný jako trestanec